

Ιογενείς ηπατίτιδες: Όγδοη αιτία θανάτου παγκοσμίως

06:56 22/7/2014 - Πηγή:
Πρώτο Θέμα

 0

 0

 0

Ιάσιμες εάν διαγνωστούν έγκαιρα - Σωτήρια η πρόληψη της λοίμωξης

[Διαβάστε ολόκληρο το άρθρο >>](#)

Πηγή: Protothema.gr 22072014

Ιασιμες εάν διαγνωστούν έγκαιρα - Σωτήρια η πρόληψη της λοίμωξης

Σε σύγχρονες μάστιγες για τον ανθρώπινο πληθυσμό έχουν μετατραπεί οι ηπατίτιδες. Παρά την πρόοδο της επιστήμης και την ενίσχυση του «οπλοστασίου» για την καταπολέμησή τους, οι ιογενείς ηπατίτιδες κατατάσσονται στην όγδοη αιτία θανάτου παγκοσμίως, προκαλώντας 1,5 εκατ. θανάτους, ενώ η... μοιραία δυναμική τους αυξάνεται συνεχώς: υπολογίζεται ότι οι θάνατοι από τις ιογενείς ηπατίτιδες θα αυξηθούν κατά 123,5% μέχρι το 2030. Την εικόνα του μελανού σκηνικού συμπληρώνουν οι επισημάνσεις των επιστημόνων ότι οι ηπατίτιδες είναι υποεκτιμημένες ως ασθένειες και χωρίς κατάλληλη αντιμετώπιση τόσο από τους γιατρούς όσο και από την πολιτεία.

Οι ειδικοί της Ελληνικής Εταιρείας Μελέτης Ήπατος «επικαιροποιούν» τα στοιχεία αυτής της ύπουλης νόσου, και κρούουν τον κώδωνα του κινδύνου με αφορμή τον εορτασμό της Παγκόσμιας Ημέρας κατά των Ιογενών Ηπατιτίδων στις 28 Ιουλίου 2014.

«Οι Ιογενείς Ηπατίτιδες Β και C προκαλούνται από ιούς που μολύνουν τα ηπατικά κύτταρα. Και τα δύο νοσήματα μπορεί να οδηγήσουν σε φλεγμονή, κίρρωση του ήπατος και ηπατοκυτταρικό καρκίνο, αν αφεθούν χωρίς θεραπεία» αναφέρει ο αντιπρόεδρος του επιστημονικού οργάνου των ηπατολόγων, καθηγητής Παθολογίας του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας και Διευθυντής της Παθολογικής κλινικής του πανεπιστημιακού νοσοκομείου Λάρισας, κ. Γιώργος Νταλέκος.

Ο ηπατοκυτταρικός κρκίνος είναι η 3η συχνότερη αιτία θανάτου παγκοσμίως, με 750.000 νέες περιπτώσεις και 650.000 θανάτους ανά έτος. Ακόμη μεγαλύτερο «τίμημα» πληρώνει η Ελλάδα, καθώς στη χώρα μας η επίπτωση του συγκεκριμένου καρκίνου είναι από τις μεγαλύτερες στην Ευρώπη με 12.1 περιστατικά ανά 100.000 κατοίκους ετησίως σε άνδρες και 4,6 περιστατικά ανά 100.000 κατοίκους στις γυναίκες. Οι περισσότερες δε περιπτώσεις ηπατοκυτταρικού καρκίνου σχετίζονται με τις Ιογενείς Ηπατίτιδες Β και C, ιδιαίτερα με την Ηπατίτιδα Β, εκτός από την Κρήτη που σχετίζονται περισσότερο με την Ηπατίτιδα C. Η μέση ηλικία των ασθενών με ηπατοκυτταρικό καρκίνο είναι τα 62 έτη.

Ιασιμες οι ηπατίτιδες εάν διαγνωστούν έγκαιρα

Σύμφωνα με τους ειδικούς, οι χρόνιες ιογενείς ηπατίτιδες είναι νοσήματα που μπορούν να αντιμετωπιστούν, και σε πολλές περιπτώσεις να ιαθούν πλήρως, εφόσον εντοπιστούν έγκαιρα οι ασθενείς και λάβουν την κατάλληλη αγωγή.

Η ατρική κοινότητα δε αναμένει ότι εντός ίσως και του τρέχοντος έτους, η Ηπατίτιδα C θα μπορεί να εκριζωθεί πλήρως στο 90-95% των ασθενών που λαμβάνουν θεραπεία, χάρη στο συνδυασμό νέων φαρμάκων, με ή και χωρίς τη χορήγηση ιντερφερόνης, που θα είναι δραστικά έναντι όλων των γονοτύπων του ιού και θα παρουσιάζουν ελάχιστες ή καθόλου παρενέργειες. «Μπορούμε να ελπίζουμε πλέον ότι κάθε ασθενής με Ηπατίτιδα C είναι υποψήφιος να λάβει τα τελευταίας γενιάς φάρμακα, τα οποία προσφέρουν αποτελεσματική θεραπεία με σχεδόν καμία παρενέργεια», τόνισε ο κος Νταλέκος.

Σωτήρια η πρόληψη της λοίμωξης

Η πρόληψη της λοίμωξης, από τους ιούς, στηρίζεται στην ενημέρωση των ομάδων αυξημένου κινδύνου σχετικά με τους τρόπους μετάδοσης και κυρίως στην εφαρμογή προγραμμάτων εμβολιασμού έναντι των ιών ηπατίτιδας Α και Β, όπως επισημάνε ο γενικός γραμματέας της ΕΕΜΗ και Επίκουρος Καθηγητής Γαστρεντερολογίας του Πανεπιστημίου Αθηνών κ. Ιωάννης Βλαχοαγιαννάκος.

Το εμβόλιο της Ηπατίτιδας Β το οποίο γίνεται δωρεάν σε παιδιά παρέχει ένα επίπεδο προστασίας που αποτρέπει

περισσότερους από 700.000 θανάτους από κίρρωση και καρκίνο του ήπατος σε κάθε νέα γενιά. Και επειδή η Ηπατίτιδα D απαιτεί την παρουσία του ιού της Ηπατίτιδας Β για να προκαλέσει μόλυνση, ο εμβολιασμός για Ηπατίτιδα Β εξαλείφει τον κίνδυνο προσβολής και από τον ιό της Ηπατίτιδας D που είναι μια από τις χειρότερες και πιο επιθετικές μορφές ιογενούς ηπατίτιδας και η οποία αντιμετωπίζεται μάλιστα πολύ δύσκολα.

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή έχει εγκρίνει δέκα εμβόλια για την προστασία έναντι της λοίμωξης της Ηπατίτιδας Β για χρήση στην Ευρωπαϊκή Ένωση (ΕΕ). Το εμβόλιο κατά της Ηπατίτιδας Β είναι απόλυτα ασφαλές και πρέπει να έχει ολοκληρωθεί πριν τη συμπλήρωση του 1ου έτους της ζωής. Το εμβόλιο κατά της Ηπατίτιδας Α είναι και αυτό απόλυτα ασφαλές και χορηγείται δωρεάν.

Πιο δύσκολη έως ακατόρθωτη με τα σημερινά δεδομένα φαίνεται η παρασκευή εμβολίου κατά της λοίμωξης από τον ιό της Ηπατίτιδας C.

Εκτός από τα αποτελεσματικά εμβόλια, σημαντική είναι η συμβολή στη «μάχη» κατά των ηπατίτιδων των ειδικών τεστ για τις ιογενείς Ηπατίτιδες. Όλα τα άτομα τα οποία γεννήθηκαν μεταξύ 1945 - 1965 και έκαναν χρήση εξαρτιογόνων ουσιών, τατουάζ, ενδορρινική χρήση κοκαΐνης, μανικιούρ, πεντικιούρ ή έλαβαν αίμα με μεταγγίσεις πριν από τον Ιούνιο του 1992, θα πρέπει να εξεταστούν για Ηπατίτιδα C καθώς μέχρι το 1992 δεν ήταν διαθέσιμο το τεστ διάγνωσης.

Νοσούν με ηπατίτιδα αλλά και... άγνοια στην Ελλάδα

Σύμφωνα με την ταμία της ΕΕΜΗ και επίκουρη Καθηγήτρια Παθολογίας του Πανεπιστημίου Αθηνών, κυρία Αλεξάνδρα Αλεξοπούλου, στην Ελλάδα πολλοί, άνθρωποι που ζουν με Ηπατίτιδα, δεν γνωρίζουν ότι έχουν μολυνθεί, και ως εκ τούτου δεν μπορούν να επωφεληθούν από τις αποτελεσματικές θεραπείες που είναι διαθέσιμες. «Επιπλέον, η οικονομική κρίση που διέρχεται η χώρα μας δυσχεραίνει την θεραπευτική αντιμετώπιση των ασθενών με χρόνιες ιογενείς ηπατίτιδες γιατί αφενός μεν πολλοί ασθενείς δεν διαθέτουν την απαιτούμενη ασφαλιστική κάλυψη, αφετέρου δε οι απαιτούμενες μοριακές τεχνικές διάγνωσης και παρακολούθησης παραμένουν χωρίς κοστολόγηση» υπογραμμίζει η ειδικός.

Εξίσου σημαντική με τη εκρίζωση του ιού είναι όμως και εκρίζωση του σιγματισμού των ασθενών και η καταπολέμηση της άγνοιας.

«Αυτή η άγνοια οδηγεί τους ανθρώπους να υποθέσουν ότι δεν κινδυνεύουν λόγω και της απουσίας συμπτωμάτων, τους αποτρέπει από το να υποβληθούν σε εξετάσεις και να αρχίσουν θεραπεία και αποσπά την προσοχή της κοινής γνώμης από τα μηνύματα ευαισθητοποίησης» λέει η κυρία Αλεξοπούλου. Έτσι, αφενός μεν αυξάνεται ο κίνδυνος περαιτέρω μετάδοσης της λοίμωξης, λόγω ανεπαρκούς ενημέρωσης για τους τρόπους μετάδοσης και αντιμετώπισης, αφετέρου δε ενισχύεται ο σιγματισμός των φορέων και των πασχόντων.